

det er en Sag, der har stor Interesse for Befolkningen. Dette Spørgsmaal har jo staaet paa, siden Rigshospitalet blev indviet i 1910. Navnlig for ubemidlede Patienter er det forbundet med overordentlig stor Bekostning at skulle leje sig ind privat, hvis de skal have den nødvendige Isolation og rationelle Behandling. Jeg tror, at man ogsaa i Løgekredse i høj Grad har Opmærksomheden henvendt paa dette uheldige Forhold. Det vil selvfølgelig ogsaa være til Gavn for de unge Læger, om der var et saadant Sted, hvor de kunde faa den fornødne Uddannelse i Behandlingen af Nervesygdomme. Derfor vil jeg gerne henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Det er jo ret ejendommeligt, at i det Øjeblik man altsaa synes at mangle en saadan Afdeling paa Rigshospitalet, har man i Nærheden staaende det nyopførte store militære Sygehus, om hvilket man ikke ved, om man faar Brug for det eller ej. Hvis Undervisningsministeren ikke mener, at Sagen lader sig fremme for Tiden, vil jeg gerne tillade mig at henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, hvorvidt man ikke ad anden Vej, f. Eks. ved Oprettelse af Nervesanatorier, i nogen Grad kunde imødekomme den Trang, som utvivlsomt er ude i Befolkningen.

J. Jacobsen: Jeg har kun en ganske enkelt Henvendelse til den højtærede Undervisningsminister. Det er mig bekendt, at der fra forhenværende Almueskolelærer M. C. Christensen, boende i Frørup paa Fyn, er indgaaet en Ansøgning til Regering og Rigsdag om en Understøttelse i Anledning af et Arbejde, han har for med Udgivelsen af „Nordisk Salmeskat“. Hr. Christensen har tidligere udgivet et meget betydeligt Arbejde paa dette Omraade, en saakaldt Salmekonkordans, for hvilket han har vundet megen Anerkendelse fra forskellig Side. Da han nu igen har et stort Arbejde for i lignende Retning med „Nordisk Salmeskat“, ønsker han en Understøttelse for at kunne udgive det. Han siger om dette Arbejde, at det skal tjene som Haandbog i den nordiske Salmelitteratur for Kirke, Hjem og Skole. Han vil derved give alle de historiske Oplysninger om de enkelte Salmer, som han er i Stand til at samle. Men han lever i den yderste Fattigdom, og det vil derfor ikke være ham muligt at samle sig sammen til dette store Foretagende, medmindre han kan faa Hjælp fra Statens Side, og det er denne Hjælp, jeg gerne vil anmode den højtærede

Undervisningsminister og det højtærede Finansudvalg om at give. Jeg ved ikke, under hvilke Former det skal ske, men det vil Ministeren og Udvalget sikkert selv kunne finde ud af. Jeg tror, at denne Mand virkelig har gjort sig fortjent til en saadan Understøttelse. Jeg kan i denne Forbindelse anføre, at han tidligere har været paa Finansloven, det var vistnok i Aarene 1898—1900 under Udarbejdelsen af hans Salmekonkordans. Han havde da en 3-aarig Bevilling paa 400—500 Kr. aarlig. Jeg har ikke gennemgaaet det Arbejde, han tidligere har udgivet, og har heller ikke Forudsætninger for at kunne bedømme det. Men jeg vil gerne anføre nogle Udtalelser, der foreligger fremsat derom. Professoren i nordiske Sprog Hr. Verner Dahlerup skriver: „Forhenværende Lærer M. C. Christensen i Frørup har ved sin store reale og verbale Salmekonkordans for den danske Folkekirke udført et Arbejde, som vidner om en utrættelig Flid og Kærlighed til Opgaven. Da der i den danske Litteratur ellers ikke findes nogen saadan trykt fuldstændig Ordfortegnelse til andre Værker end Bibelen, har Hr. Christensens Salmekonkordans været til stor Nytte ved Udarbejdelsen af den nye Ordbog over det danske Sprog. Jeg kan derfor paa det varmeste anbefale Hr. M. C. Christensen til en offentlig Understøttelse, for at han kan blive i Stand til at fortsætte sine Studier af den nordiske Salmelitteratur.“ Jeg skal endvidere nævne, at Sjællands Biskop, Biskop Ostenfeld, ogsaa har givet ham en anbefaling, hvori han bl. a. udtaler, at han ofte har søgt Oplysninger i Hr. Christensens Salmekonkordans og aldrig nogen Sinde er gaaet forgæves, hvorfor han ogsaa mener at kunne anbefale ham til en Understøttelse. Endvidere foreligger der anbefalende Udtalelser fra Stiftsprovst Henry Ussing, fra Pastor Severinsen og endvidere en meget varm anbefaling fra Frimenighedspræst Niels Dahl i Høve. Det forekommer mig, at naar en Mands Arbejde har kunnet vinde Anerkendelse fra saa mange Sider, saa at sige fra alle kirkelige Retninger, vil der være god Grund for Staten til at anerkende dette Arbejde ved at yde ham en Understøttelse paa Finansloven. Hr. Christensen er uden Pension og lever vistnok for Tiden af nogle faa og smaa Legater samt af, hvad gode Folk saa at sige giver ham. Men han har fremstillet for mig, at det tager ham en alt for stor Del af hans Tid at samle disse Smaagaver ind, idet han selv personlig afhenter dem; og da han ikke har Raad til at bruge Jernbane og ikke